

—इमन्ततः” । “ततः शतसहस्रांशुर्मायप्रमानात्तु सागरात् । प्रसन्नात्मा ससुप्तः सोमः शीतान्शुस्त्वलः । श्रीरत्ननारः सुप्तः प्रसन्नात्मा पाण्डुर वासिनी । सुरा देवी रुद्रः प्रसन्नात्तुरगः पाण्डुरस्तथा । कौस्तुभस्तु मणिर्दिव्य उत्पन्नो हतसम्भवः । मरीचिचक्रकः श्रीमान् नारायण उरोगतः” भा० आ० १८ अ० “उच्चैः अवाह्यश्रेष्ठो मणि रत्नस्य कौस्तुभम्” रामा० उक्तेः क्रीडत्वमपि “कौस्तुभाख्यमपांसारं विभ्राणं वृद्धतोरसा” “सकौस्तुभं ह्येपयतीप यक्षः” रघुः । शतैरुभेदे न० “वतार्थे गोघृतं ग्राह्यं तदभावे तु माहिषम् । आज्यं, या तदभावे तु ग्राह्यात्तैलं ग्रहीष्यते । तैलाभावे ग्रहीतव्यं तैलं जर्जितं लरम्भयम् । तदभावेऽतसोक्षे हं कौस्तुभं सर्षपोद्भवम् । वृक्षो ह्येऽथवा ग्राह्यः पूर्वाभावे परःपरः” कर्कटं मण्डनवाक्यम् । कौस्तुभमत्यल कौस्तुभमिति पाठस्तु सम्यक् । शतत्वोक्तो सुद्राभेदे “अनासाकुष्ठसंलग्ना दक्षिणस्य कनिष्ठिकाः । कनिष्ठयाम्यया वद्धा तर्ज्ज्या दक्षया तथा । शमानामाक्षु वधीयात् दक्षिणाकुष्ठमूलके । अक्षुष्ठमध्यके भूयः संयोज्य सरलाः पराः । शततोऽयं तसंलग्ना सुद्रा कौस्तुभसंज्ञिका” तन्त्रसारः ।

कौस्तुभवक्षस् पु० कौस्तुभोच्च स यम् । विष्णौ हारा०
 कौस्तुभहृदयादयोऽयत्त पु० । एवं कौस्तुभलक्षणादयोऽयत्त ।
 क्षय्य वधे वा० च० उभ० पक्षे भा० घर० सक० दे० षटादि ।
 क्षय्ययति-ते क्षयति अचिक्लयत्-त अक्षयीत्-अक्षयीत् ।
 कथयां-वभय व्यास चकार-चक्रे-चक्राय ।

क्रस दीप्तौ कौटिल्ये च दिवा परं व्यक्तं सित् । क्रसति
 अन्नसोत्-वक्रासोत् चक्रास । षटा क्रसयति-ते । अ-
 चिकसन्त उदित् क्रसित्वा-क्रस्ता ।

क्रस दीप्तौ वा० चु० उभ० पजे भु० अक्र० सेट्ट घटादि क्रस-
यति-ते । क्रसति । अचिजक्रसत्-त अक्रसीत्-अक्रासीत् कू-
मयां बभूव आसचवार चक्रे चक्रास । उटित् क्रसित्वा-क्रसत् ।
“स्य” छृत्तौ ज्ञात् क्रसि कि च नामने कस्य दक्षिणि” योप-
देव्यान्माने” परोऽनुवन्धः पूर्णबासिकभावात्स्यधातुः” इति
तदुक्तिर्भाष्येन भ्रान्त्या उपादिभेदेन क्रस इदित्त्वसकृत्
तद्विन्त्यम् । वा० धातुघाटे चुटादिषु “तसिपिसि कसि
दसि कुसीटादिना कुनरेवेत्यसुक्तेः टिवादिषु च क्रसु
ह्रस्वणदीप्त्यादिभ्युक्तेः षटादौ च जनीजृष क्रधु रञ्ज
कति षाटाव नोदौ वृत्तधातोर्दक्षिणात् । अतः परानुबन्धस्य
को खेपात्र प्रदत्तिः टिनाख वा चरादित्यम् अन्यथा

कुसिवत् क्रासी येय मूलकत् पठेत् । न च तथाऽपाठि अ-
तस्तस्य नेदित्वम् ।

कृत्य दुर्गन्धे आदीर्भावे शब्दे च भा० 'आत्म० अक० सेट् ।
 कूयते व्यक्तूयिष्ट चुक्कूय । शित्वि क्रोपयत ते । अस्य
 चेत्तार्थिककर्म्मभ्युपपदे . यमुल् चेतक्रोपस् वक्ष्यक्रमः ।
 "यूनि गाढपरिरम्भिषि वरुणक्रोपसस्तु वहधे मदनेन"
 मावः । "वस्तुं क्रोपयित्वा परिधिच्येत्यर्थः" मङ्गल० अ-
 भि+अतिव्याघ्राता आदीर्भावकरणे प्रतीभावकरणेच सक०
 "यापो वै सर्वमद्रं ताभिर्हीदिनभिक्षू यस्मिवादन्ति"
 शत० ब्रा० १४।१।१।१४। यान्तत्वात् ताच्छीले नातोयुच्
 किन्तु तच् । कूयता इत्येव । [रीत चकार ।

कमर कोटिस्थे भा० पर० व्यक० सेट् । कमरति व्यक्ता(यन्)-
 क्य वि० कः प्रजापतिज्ञानै दितः यत् । प्रजापतिज्ञिते । “भेष
 चत्वारि क्यानां क्यानीति” प्रश्ने “एताच्चेव चत्वारि क्यानां
 क्यानि” शत० ब्रा० १०।१।४।१।४। भा० तथा र्घ्यतोक्ता

क्याम्बू स्त्री क्यं प्रजापतिहृतमस्तु यत् उज्ज् । दूर्वाभेदे
 “क्याम्बू रतरो हृत शाण्डदूर्वा व्यलकशा” अण० १८।१।६।
 क्रंश् प्रकाशने भ्वा० सक० सेट् कंश्ति व्यक्रंशीत् चक्रांश् ।
 “क्रंश्तेर्वा प्रकाशयतिकर्णः । निरुक्तकारः २।२५।

क्रकच पु० क्र इति कर्चति शब्दायते कच-शब्दे अथ । १५०५-
लाख्ये एषे मेदि० । २ दारुदारणाम्ने करपत्ने (करात)
पु० न० अमरः । ज्योतिषोक्ते श्योगभेदे च । तद्वृत्तणञ्च
“धृष्ट्यादितिथयो मन्दात् विफोमं क्रकचः स्मृतः” इति
“यथा शनौ षष्ठी, शुक्रे सप्तमी, गुरावष्टमी, बुधे नवमी, भौ
मे दशमी, सोमे एकादशी, रवौ द्वादशी, एते योगाः क्रक-
चख्या ज्ञेयाः पीथू० भा० । यदाह नारदः “द्वयोदश सु-
र्मिजने रंख्योक्तिश्चरारयोः” क्रकचो नाम योगोऽयं
मङ्गलेजतिगर्ह्यः” [क्रकचदलादयोप्यत्र

क्रकचच्छद् पु० क्रकच इव द्यो यय । केतकीउत्ते त्रिका०
 द्रावाचपत्र पु० क्रकच इव पत्रमस्य । १शक्रुष्टभेदे राजनि०
 २केतकीउत्ते च ।

क्रकचपाद(ट्) पु० क्रकचभिष पादो यस्य वा वृन्दलोपः ।
लकशांसे हारा० [त्यभेदे । तिका० ।

क्रकचपृष्ठी स्त्री क्रकच इव पृष्ठं यस्याः छीम् । (कइ) म-
क्रकचव्ययहार पु० लोलायत्युक्ता क्रकचव्ययस्तुनोवेतन
ज्ञानार्थं तत्फलज्ञापके गणितभेदे यथा।

“क्रकचव्यगहारे करणक्षत्रं वृक्षम् । पिण्डयोगदक्ष-
मयसूक्तयोर्द्विष्ये सङ्गुणितगङ्गा, नात्पकम् । दारुदारणपथैः